

Tím zavinil podstatnou vadu řízení, pro kterou bylo nař. rozhodnutí podle Šu 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 2064.

Školství: I. V řízení o zrušení třídy na škole zřízené podle zemských zákonů o zřizování škol nejsou obec ani místní školní rada legitimovány k námitkám týkajícím se zřízení školy menšinové v obci. — II. O podmínkách zrušování tříd při školách obecných podle § 9 zák. č. 189/1919 jako při Boh. 805 adm.

(Nález ze dne 9. března 1923 č. 20.300/22.)

Věc: Místní školní rada a představenstvo obce R. a místní představenstvo v M. proti ministerstvu školství a národní osvěty v Praze o zrušení třídy při německé škole v M.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Předseda zemské školní rady v Praze zrušil rozhodnutím z 23. prosince 1921 podle § 9 zák. ze dne 3. dubna 1919 č. 189 Sb. s platností od 31. ledna 1922 na veřejné obecné škole s řečí vyučovací německou v M. jednu definitivní třídu postupnou, ježto ani tříletým průměrem počtu dětí této školy, ani počtem jeho v tomto školním roce organizace školy té jakožto dvoutřídní není odůvodněna.

Odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto jako neodůvodněné s tím, že v odpor vzaté rozhodnutí bylo učiněno v mezích oprávnění, jež dává cit. zákon předsedovi zšr-y a mimo to není provedenou redukcí vyučování na škole nikterak ohroženo.

Nss neuznal stížnost důvodnou, a to z těchto úvah:

Nejprve nutno zdůrazniti, že nss může přezkoumati toliko nař. rozhodnutí a jeho obsah tak, jak rozhodnutí to bylo vydáno. Nař. rozhodnutí pak resp. jím potvrzené rozhodnutí předsedy zšr-y týče se toliko zrušení jedné třídy na uvedené škole, nikoliv však zřízení české menšinové školy.

Proto nelze se zaměstnávatí vývody stížnosti, které směřují proti zřízení české školy menšinové a jsou příslušné námitky nepřipustné, poněvadž o zřízení této české menšinové školy tu nejde, a ostatně st-lě, nejsouce podle § 6 zák. č. 189/19 konkurenčními činiteli pro tuto školu menšinovou, nejsou ke stížnosti proti zřízení školy menšinové ani legitimováni. Zrušení třídy na škole německé jest úkon, který právně jest úplně nezávislý na úkonu zřízení školy české, mezi oběma těmito úkony není právní spojitosti. Na tom nemění nic ani ta okolnost, že po případě místnosti uprázdněné zrušením německé třídy bude nebo mohlo by býti použito k umístění třídy české, neboť stane-li se tak po případě opatřením podle § 7 zákona č. 189/19, bude tu zcela samostatné rozhodnutí správního úřadu, proti kterému ovšem bude legitimovaným stranám volno dovolati se kognice nss-u.

Nutno se tedy omeziti na ony vývody stížnosti, které směřují proti zrušení třídy.

V tom směru stížnost toliko vytýká, že rozhodné okolnosti byly vadně zjištěny, pokles žactva je toliko dočasný, že redukcí trpí vyučo-

vání a výchova dětí a že zrušování tříd není dáno do libovůle předsedy zšr-y.

Námítky tyto nejsou důvodnými.

Nss sefrvává i tu na právních názorech vyslovených již opětne, zejména v nálezů tohoto soudu Boh. 805 adm., že totiž předseda zšr-y při zrušování tříd podle § 9 zák. ze dne 3. dubna 1919 č. 189 Sb. není vázán jiným předpisem, než že smí na jednu třídu připadnouti nejvýše 80 žáků a že pomůcky, které pokládá za potřebné, může si opatřiti dle své volby, nejsa vázán řízením předepsaným staršími zákony o zřizování škol.

Ze správních spisů jde, že podle výkazu podaného správou školy v M. dne 12. prosince 1921 a vidovaného místní školní radou v R. byla dvoutřídní obecná škola německá v M. navštěvována v školním roce 1918/19: 34 hochy a 46 děvčaty, roku 1919/20: 29 a 35 dětmi, 1920/21: 28 a 33 a v roce 1921/22: 26 a 31 dětmi.

Jest tedy zřejmo, že frekvence byla náležitě zjištěna a že ani podle tříletého průměru ani podle frekvenčních poměrů v roce 1921/22 frekvence celé školy zdaleka nedosahuje počtu 80 dětí a že ani nepatrné zvýšení frekvence, které podle tvrzení stížnosti nastalo, tohoto počtu nedosahuje.

K předpisu § 7, odst. 2 zák. ze dne 13. července 1922 č. 226 Sb., kterého se ostatně stížnost také ani nedovolává, v tomto případě přihlížeti ovšem nelze, poněvadž nař. rozhodnutí nutno posuzovati podle právního stavu, jaký byl v době jeho vydání; v té době však uvedený zákon č. 226/22 nebyl ještě vydán.

Není tedy nezákonné, že nař. rozhodnutím byla škola zredukována na jednotřídní a nelze pokládati rozhodnutí za nezákonné také ani proto, že redukcí tou bylo snad stíženo vyučování dětí, dokud ono stížení nepřekročilo právě onu míru, kterou zákon připouští, stanově jako nejvyšší frekvenci třídy počet 80 dětí.

Vzhledem k tomu bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2065.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (dávka ř. pro Čechy z r. 1915): Není nezákonné, jestliže úřad rekursní na základě rekursu strany obracejícího se proti výpočtu hodnoty nabývací, znova vyšetřil a vyšší cifrou zjistil cenu zcizovací.

(Nález ze dne 9. března 1923 č. 3433.)

V ě c: Firma M. G. v L. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-lka směnnou smlouvou ze dne 11. září 1918 nabyla 11 jednoduchých dolových měř, zapsaných v horní knize krajského soudu v Chebu č. — jako horní knihovní těleso za 9 dolových jednoduchých měř, zapsaných v téže horní knize č. —.

V řízení k vyměření dávky z přírůstku hodnoty byla soudním odhadem zjištěna pravoplatně hodnota jedné dolové míry k 1. lednu 1903